

[Bernhard Baunsgaard]

man fra dansk side havde fået gennemført det udvalgsarbejde, som blev startet i sin tid, da vi drøftede grænsehandel. Jeg vil gerne i den anledning spørge ministeren, hvordan det går med det arbejde. Det er jo rigtigt, at udvalget i første omgang skulle beskæftige sig med grænsehandel, men det fik jo et noget videre kommissorium, og før Folketinget overhovedet kan tage stilling, er det da rimeligt at vi får et oplæg fra sådan et sagkyndigt udvalg, så vi har et godt grundlag at diskutere videre på.

Så jeg kan gentage: Vi må skarpt advare imod, at man gennemfører disse ting nu. Vi må bruge den adgang, vi har til at sige nej.

Jens Thoft (SF):

Det er med tvesind, at SF deltager i denne debat i dag, for debatten er jo udtryk for, at bureaukraterne i EF arbejder på fuldt tryk med disse ting. Alligevel er det da rart, at vi får en åben debat, for det er formentlig kun de færreste, det er gået op for, at EF er i fuld gang med harmoniseringstiltag på skatte- og afgiftsområdet. Det er vigtigt, at vi får en offentlig debat om disse ting, og det er vigtigt, at Folketinget i dag får afsendt et fuldstændig krystalklart signal til bureaukraterne i EF og til ministeren: Det her vil vi ikke være med til, den sag kan de nede i EF roligt arkivere i det russiske arkiv – lodret arkivering.

Hvad er det, hele denne her manøvre omkring harmonisering af moms og punktafgifter handler om? Ja, det handler om, at styringsredskaber, der er væsentlige for dansk økonomi, for dansk fordelingspolitik, forsvinder fra vores, fra Folketingets, råderet og overleveres til Kommissionen. Jeg vil gerne understrege, og jeg vil senere fremhæve et citat fra denne regering om, at vi ikke er forpligtede til at foretage denne harmonisering, og at det ikke er regeringens holdning at harmonisere, og det håber jeg at regeringen er villig til at stå helt fast på.

Hvem husker ikke også denne regerings helige forargelse over den socialdemokratiske annonce forud for afstemningen om Den Europæiske Fælles Akt? Det var en annonce, der oplyste, at harmoniseringen ville koste, jeg tror, det var 30 mia. kr. for statskassen. Senere har det som bekendt vist sig, at end ikke de 30 mia. kr. slår til. Jeg hørte, at hr. Ivar Nørgard sagde 40 mia. kr., og mine beregninger viser, at det bliver tættere ved 50 end ved 40 mia. kr.

SF må derfor nødvendigvis af nationaløkonomiske og af fordelingsøkonomiske grunde fastholde disse styringsinstrumenter som et afgørende led i dansk politik, og disse styringsinstrumenter vil vi under ingen omstændigheder give fra os.

Vi tror heller ikke, at EF-bureaukraterne har ret, når de har en vældig tillid til, at man nu kan spænde skatte- og afgiftsharmoniseringen for EF-vognen, sådan at man får en ny dynamisk udvikling i EF. Vi tror ikke en døjt på det.

Til de enkelte forslag skal jeg knytte forholdsvis få kommentarer.

Forslaget i EF-redegørelse nr. 4 foreslår, at landene skal indføre to momssatser. Filosofien er, at nødvendige forbrugsvarer skal være momsbelagt med en væsentlig lavere moms end den, vi skal have på andre varer. Det er da rart, set med SF's øjne, at vi nu har fået EF's ord for, at det rent faktisk er muligt – i hvert fald i teknisk henseende – at gennemføre en differentieret moms. Som bekendt er det en af de ting, SF har agiteret for i mange år. Vi havde gerne set, at basale fødevarer, børnetøj og sådan noget blev væsentlig billigere, blev ramt væsentlig mindre af momsen, end en lang række andre varer og især luksusvarer. Men det er jo både mælk og kaviar, Kommissionen vil have ned på den lave sats.

Så vil man også have energi og olieprodukter ned på den lave sats, men det med børnetøjet må vi kigge i vejviseren efter. Det har man fuldstændig glemt. Der er meget gode miljøpolitiske og ressourcepolitiske holdninger med hensyn til, at dyr energi fremmer væksten af alternative energiformer. Men EF vil altså billigere energien. EF vil ikke bare nedsætte punktafgifterne – altså energiafgifterne – men også momsen på disse ting, og SF kan under ingen omstændigheder være med, selv om vi altså må se på begrebet differentieret moms med en vis begejstring.

Når det drejer sig om forslaget i EF-redegørelse nr. 5, får vi her recepten på, hvordan vi mister vore styringsinstrumenter. Vi må ikke forhøje de afgifter, der afviger fra de af EF fastsatte satser, og vi må på en lang række områder ikke fastholde vore punktafgifter. Det bliver forbudt, såfremt vi godkender disse direktivforslag.

Forslaget i EF-redegørelse nr. 6 har til formål at afvikle momsfrigørelsen ved handel inden